

PAROISSE SAINTE-GERMAINE

59, ALLÉES SAINT-AGNE
(59, avenue de l'U. R. S. S.)

TOULOUSE

10. agost 1955

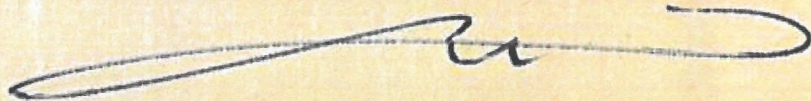
TÉL. : LANGUEDOC 95-41

C. C. P. 1314-64 TOULOUSE

O F R E N A

de l' Autor

Joan Vilar i Costa, prevere

A large, stylized handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Joan Vilar i Costa', written over a horizontal line.

Distingit amic,

algú m'envia, fa temps, el vostre missatge, espurnejant a dreta i esquerra, i de dalt a baix. - Suposo escrit sense cap facècia: "Bandajen també tot el que no faci possible un franc parlar".

Permeteu-me doncs qu'el meu franc parlar digui:

- 1) Vull creure en la bona voluntat que devia dictar aquest missatge: trobo, però, que ve una mica tardà. - Era pel març 1939 que fou presentat un esquema d'organització catalana (i encare un altre cop en 1945) als prohoms de Catalunya, que vivien en St. Germain en L., o a l'Hôtel Paris, o Loubre, o Asoria... Aquells esquemes contenen tota l'amplitud de la vida catalana: mes ningú hi parà esment, i avui després de disset anys plorem la vida catalana individual, familiar i col·lectiva tan o més desencaixada, que quan passàren el Pirineu. El poble català restà com reat sense pastor: tothom a mercè dels vents que bufessin, de les onades qu'ens colguessin. Pobres avis, pobres infants, pobres mutilats, pobres malalts, pobres dones, pobres homes catalans, que no tenien cap prohom català que els aconsellés, protegís, o defensés, "trobantese a Mèxic la Diputació Permanent del nostre Parlament, com també les Organitzacions i personalitats polítiques més representatives de la nostra terra". Vetaci la tragèdia de la qual són víctimes els ciutadans que diuen sincerament "Visca Catalunya", que no és pas la mateixa dels que pensen "Visca Jo". - Pobre Catalunya! qui t'ha vista rica i plena: avui tan marcida, i tan trocejada, i tan envilida, que una gran partida dels Catalans ni parlen a casa seva en català, ni ensenyen els seus fills propis de parlar, llegir, o escriure en català.
 - 2) No m'escau d'escatir si la representació i la confiança amb que veniu, ha estat llegitimament atorgada, o potser usurpada il·legalment: Catalunya ho jutjarà. Com sigui; al meu entenent i pel moment que sou, les preocupacions cabdals, qu'han de guiar la nostra acció a la reconquesta de les llibertats perdudes, no tan cauen dintre de l'òrbita dels afanyes polítics, com dintre de la amplitud i profunditat de refer el sentiment ^{de} catalanitat catalana, afeblit en els catalans. Tot esforç serà poc per a desvetllar la consciència de catalanitat en molts, per a dirigir-la, refer-la, renovar-la en tots els altres catalans.
 - 3) A tals causes, si volieu fer-vos digne de llur adhesió o del seu respecte (deixades de costat per ara consideracions d'ordre jurídic i moral), me penso que farieu gran servei, el millor servei, a Catalunya, si mantenieu i actualitzeu els següents principis: -i) qu'el President de la Generalitat de Catalunya no pot identificar-se amb el partit Esquerra Catalana, car no respon als sentiments íntegres de la majoria dels Catalans, ni pot eliminar, ni menystenir cap opinió cívica; -ii) més concretament i des d'ara, és de primera necessitat l'unificació de tots els Catalans, reduït a UN sol Casal Català la diversitat de casals, clubs, llars, centres... Catalans, caus de discòrdies i afros de Catalunya per França i Amèrica. Sense això ja Generalitat ja pot plegar; -iii) fondre en Una o dues la unió de revistetes, que ni són dignes de Catalunya; aportant-hi les bones qualitats de totes; -iv) als Casals de Paris, Toulouse... procurar intensificar els cursos de llèngua, literatura, geografia, història... catalana, publicant-ne monografies adients.
 - 4) Els Catalans estan embafats i desenganyats de la política catalana, sense acció ciutadana: és per ço que costarà molt de revifar la catalanitat de l'exili i de l'emigració a Europa i a les Amèriques. A mon vijarès, tot el qu'hom faci sense aquests cinc punts (semblants) representeta una traïció feta a Catalunya, una nova desorganització dels Catalans, i per tal allunyem dels regles ciutadans tots aquells qui pensen i ambicionen altra cosa. Avui tant o més qu'el nom de Companys i Macià, ens cal la doctrina i l'exemplaritat de Prat de la Riba, veritable plasmador de la nova Catalunya.
- Voldria haver encertat sense ofensa de ningú. Qui més hi sapiga, que més hi digui, car-com diu la dita llatina-"in omni civitate libera, lingua libera sit oportet", qu'en tota ciutat lliura, la llengua ha d'ésser lliura. No res més, avui, que "Visca Catalunya".

Generalitat de Catalunya

Servei d' Informació
i Publicacions

Benvolgut compatriota:

Fou al mes de gener de l'any passat que el nostre Servei iniciava la publicació del Butlletí d'Informació i dels seus diversos Suplements amb els quals alternativament l'hem acompanyat.

En el curs de l'any han aparegut 10 números del Butlletí d'Informació; 3, de Premsa Catalana; 2, de Cultura; 2, de Documents; 2, de Política; 1, de Premsa Estrangera; 1, d'Economia; 3 d'Especials dedicats a "La Sardana", "19 de Juliol", i a la "Memòria del President Companys" i 1 Anexe. Total, 25 Butlletins, la suma dels quals representa un volum de 370 pàgines. El total de les nostres edicions durant l'any ha estat de 62.500 exemplars.

Les nostres edicions que començaron amb un tiratge reduït han augmentat progressivament corresponent als centenars i centenars de demandes que ens han estat formulades obtenint avui el més fort tiratge de totes les publicacions catalanes.

El volum d'aquest treball, si considerem la suma d'aportacions amb què la Generalitat compta, les dificultats tècniques, els inconvenients i les adversitats que hem hagut de vèncer, representa un gran esforç; no obstant, hem de confessar que la tasca fins ara realitzada és inferior als propòsits que ens havíem fixat, alguns dels quals, amb el desig de realitzar-lo, havíem prematurament anunciat.

Als nostres Butlletins, potser, els ha mancat calor, passió, car ens hem limitat a donar notícies i informacions acompanyades solament de breus comentaris per tal de millor centrar els problemes. Es conscientment que hi hem donat aquesta orientació. Hem cregut, en aquesta etapa, que donar objectivament als catalans els mitjans d'informació indispensables per tal de poder jutjar l'amplitud, la complexitat i la gravetat dels problemes que tenim plantejats, era la millor manera de servir la causa de Catalunya.

L'Honorable President de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas, després d'haver conversat i canviat impressions amb diverses personalitats i destacades figures de la nostra política, vingudes expressament de Catalunya les unes i residents a França d'altres, empen un viatge a Mèxic per tal d'ampliar-les amb els catalans que viuen en la gran nació amiga i definir amb la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya, les tasques que el moment imposa a la nostra Institució representativa.

Desitgem i esperem que al retorn del nostre President el Servei d'Informació de la Generalitat podrà desenvolupar-se amb tota regularitat i amplitud i que els seus Butlletins podran ésser el reflexe fidel de la passió que inspira en nosaltres la causa de l'alliberació del nostre poble.

Donant-vos les gràcies per la col·laboració i suport que ens heu prestat fins ara, cordialment us saluda

El Director:



París, gener del 1956

Distingit amic,

algú m'envia, fa temps, el vostre missatge, espurnejant a dreta i esquerra, i de dalt a baix. - Suposo escrit sense cap facècia: "Bandajem també tot el que no faci possible un franc parlar".

Permeteu-me doncs qu'el meu franc parlar sigui:

- 1) Vull creure en la bona voluntat que devia dictar aquest missatge: trobo, però, que ve una mica tardà. - Era pel març 1939 que fou presentat un esquema d'organització catalana (i encare un altre cop en 1945) als prohoms de Catalunya, que vivien en St. Germain en L/, o a l'Hôtel Paris, o Loubre, o Asoria... Aquells esquemes contenien tota l'amplitud de la vida catalana: mes ningú hi parà esment, i avui després de disset anys ploreu la vida catalana individual, familiar i colectiva tan o més desencanaçada, que quan passàrem el Pirineu. El poble català restà com remat sense pastor: tothom a mercè dels vents que bufessin, de les onades qu'ens colguessin. Pobres avis, pobres infants, pobres mutilats, pobres malalts, pobres dones, pobres homes catalans, que no tenien cap prohoms català que els aconsellés, protegís, o defensés, "trobantese a Mèxic la Diputació Permanent del nostre Parlament, com també les Organitzacions i personalitats polítiques més representatives de la nostra terra". Vetaci la tragèdia de la qual són víctimes els ciutadans que diuen sincerament "Visca Catalunya", que no és pas la mateixa dels que pensen "Visca Jo". - Pobre Catalunya! qui t'ha vista rica i plena: avui tan marcida, i tan trocejada, i i tan envilida, que una gran partida dels Catalans ni parlen a casa seva en català, ni ensenyen els seus fills propis de parlar, llegir, o escriure en català.
- 2) No m'escau d'escatir si la representació i la confiança amb que veniu, ha estat llegalment atorgada, o potser usurpada illegalment: Catalunya ho jutjarà. Com sigui; al meu entenent i pel moment que som, les preocupacions cabdals, qu'han de guiar la nostra acció a la reconquesta de les llibertats perdudes, no tan cau en dintre de l'òrbita dels afanys polítics, com dintre de l'amplitud i profunditat de refer el sentiment de catalanitat catalana, afeblit en els catalans. Tot esforç serà poc per a desvetllar la consciència de catalanitat en molts, per a dirigir-la, refer-la, renovar-la en tots els altres catalans.
- 3) A tals causes, si voleu fer-vos digne de llur adhesió o del seu respecte (deixades de costat per ara consideracions d'ordre jurídic i moral), me penso que farieu gran servei, el millor servei, a Catalunya, si mantenieu i actuaheu els següents principis: -i) qu'el President de la Generalitat de Catalunya no pot identificar-se amb el partit Esquerra Catalana, car no respon als sentiments íntegres de la majoria dels Catalans, ni pot eliminar, ni menystenir cap opinió cívica; -ii) més concretament i des d'ara, és de primera necessitat l'unificació de tots els catalans, reduint a UN sol Casal Català la diversitat de casals, clubs, llars, centres... Catalans, caus de discòrdies i afra de Catalunya per França i Amèrica. Sense això la Generalitat ja pot plegar; -iii) fondre en Una o dues la unió de revistes, que ni són dignes de Catalunya; aportant-hi les bones qualitats de totes; -iv) als Casals de Paris, Toulouse... procurar intensificar els cursos de llengua, literatura, geografia, història... catalana, publicant-ne monografies adients.
- 4) Els Catalans esten enbafats i desenganyats de la política catalana, sense acció ciutadana: és per ço que costarà molt de revifar la catalanitat de l'exili i de l'enigració a Europa i a les Amèriques. A mon vijarès, tot el qu'hom faci sense aquests cinc punts (semblants) representa una traïció feta a Catalunya, una nova desacralització dels Catalans, i per tal allunyen dels reals ciutadans tots aquells qui pensen i ambicionen altra cosa. Avui tant o més qu'el nom de Companys i Macià, ens cal la doctrina i l'exemplaritat de Prat de la Riba, veritable plasmador de la nova Catalunya.

Volria haver encertat sense ofensa de ningú. Qui més hi sapiga, que més hi digui, car-com diu la dita llatina-"in omni civitate libera, lingua libera sit oportet", qu'en tota ciutat lliura, la llengua ha d'ésser lliura. No res més, avui, que "Visca Catalunya".

Senyor,

Joan Vilar i Costa.

T o u l o u s e .

Benvolgut amic,

Al arribar de Mexic he trobat la vostra carta del 10 del mes passat, per això el retard en contestar-vos, i espero que m'en excusereu.

Us agraeixo de l'atencio que heu tingut en fer-me conèixer el vostre pensament i les vostres inquietuds. Es evident que els problemes polítics, socials i morals que tots plegats tenim plantejats no son pas fàcils de resoldre, el contingut de la vostra lletra ho demostra clarament, però crec que si tots els catalans estem disposats a treballar amb patriotisme i amb sentit de responsabilitat, arribarem assolir els nostres propòsits.

Per la meua part, em permeto dir-vos que estic disposat, com confio ja heureu vist, a tenir en compte l'opinió i el consell de tots els catalans, única manera d'obtenir resultats positius per la nostra Catalunya.

Aprofita aquesta avinentesa, per a saludar-los ben afectuosament.

Josep Tarradellas.

6 Juny 1956.

Saint Martin le Beau.

(Indre Loire)

Presbitère Joan Vilar i Costa
Paroisse Sainte-Germaine
59, Allées Ste. Agne
T o l o s a

Distingit senyor:

Em plau acusar-vos rebut dels vostres interessants fascicles i agrair-vos ben sincerament la delicada atenció que demestreu en fer-los arribar a les meves mans.

Us felicito pel vostre encert i la vostra tasca lloable tenint en compte les dificultats de tot ordre que significa avui dia portar a terme un tal sacrifici.

Una vegada més tot el meu agraiement i aprofito l'avinentesa per a saludar-vos ben afectuosament.

Josap Tarradellas

París, novembre del 1956

Les **TÉLÉGRAMMES URGENTS** bénéficient de la **priorité de transmission et de remise.**

Tout bureau vous renseignera utilement.

Faites-vous téléphoner chez vous vos télégrammes d'arrivée, vous les recevrez plus rapidement. Service **GRATUIT** pour les 50 premiers mots des télégrammes rédigés en français.

Tout bureau vous renseignera utilement.

Signification des principales indications de service taxées pouvant figurer en tête de l'adresse.

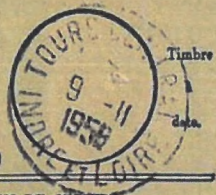
D... = Urgent.
AR... = Remettre contre reçu.
PC... = Accusé de réception.
RPrfs. = Réponse payée.
TC... = Télégramme collationné.
MP... = Remettre en mains propres.

XPrfs. = Exprès payé.
NUT... = Remettre au destinataire même pendant la nuit (dans la limite des heures d'ouverture du bureau d'arrivée).
JOUR... = Remettre seulement pendant le jour.
OUVERT = Remettre ouvert.

Indications de service.

Dans les télégrammes imprimés en caractères romains par l'appareil télégraphique, le premier nombre qui figure après le nom du lieu d'origine est un numéro d'ordre, le second indique le nombre de mots taxés, les autres désignent la date et l'heure du dépôt.

Dans le service intérieur et dans les relations avec certains pays étrangers, l'heure du dépôt est indiquée sous forme d'un groupe de 4 chiffres, les deux premiers exprimant l'heure de 0 à 24 et les deux derniers les minutes, le chiffre 0 étant utilisé chaque fois qu'il est nécessaire.



L'Etat n'est soumis à aucune responsabilité à raison du service de la correspondance privée par la voie télégraphique. (Loi du 29 nov. 1850, art. 6.)

ORIGINE	NUMÉRO.	NUMÈRE DE MOTS.	DATE.	HEURE DE DÉPÔT.	MENTIONS DE SERVICE.
Toulouse	49301	11	9	1420	
LABAGO	9	HORAS	entiero	(ARJENA)	salice
GRAN	AMIGO	NUESTRO	COMEDIA	ASISTENCIA	
		VILAR			

Toulouse / 59. av. de l' U R S S. / 29. oct. 1960

M. Andreu Cortines

Amb data del 12. oct. 1960: vaig expedir
al vostre nom un mandat de 300 frs
com subscripció de juliol - desembre al
'Butlletí de la Generalitat de Catalunya'.
Fins ara no l'he rebut. Preg-vos que
dongueu l'ordre pertinent per tal
que'm sigui transmes, o bé que m'arri-
vi si és cas que m'ha estat enviat.

Vull confiar que us interessen a
fi que no tingui més retenc, car
m'interessa de llegir-hi un article
de que hom m'ha parlat, pertinent
a les coses catalanes, i que' afectem
a tots els catalans.

Us saluda, ben agraït, el vostre a. i s.

Joaquim Vilas Costa